

1. Fama txarra *(La mauvaise réputation)*

Ez diot harrokerian
Fama txarra dut herrian
Mintzatu edo isildu
Lotsagabe naute deitu
Ez dut nehuri kalterik egiten
Nere bidexka dut zintzo segitzen
Baina jendeek ez dute maite
Beren gisa bizi ez bazare
Nitaz dira gaizki mintzo
Mutuak ez, bistan dago.

Pesta nazionalean
Ni gelditzen naiz ohean
Musika militarrari
Gorroto diot aspaldi
Ez dut nehuri kalterik egiten
Musika hori ez bazait gustatzen
Baina jendeek ez dute maite
Beren gisa bizi ez bazare
Denen erri puntan nago
Beso motzanean salbo.

Iheslari bat ikustean
Zakurrak bere atzean
Harrika hausatzen ditut
Beharduna laguntzen dut
Ez dut nehuri kalterik egiten
Zakurrak neri ez zaizkit gustatzen
Baina jendeek ez dute maite
Beren gisa bizi ez bazare
Lasterka ditut ondotik
Denak zango motzak ezik.

Profeta ez izan arren
Badakit zer pentsatzen duten
Soka bat dute hartuko
Lepotik dautate pasako
Ez dut nehuri kalterik egiten
Beren bideak ez badituz hartzen
Baina jendeek ez dute maite
Beren gisa bizi ez bazare
Zintzilik ikusiko naute
Itsuek ez, hainbat hobe.

2. Osaba Artxibald *(Uncle Archibald)*

Zuek gezurti galantak
Kakamarlo ta profetak
Zuen pestetarako
Osaba Artxibalen gain
Ez ametsik egin orain
Tragotarako.

Ohoin txar baten ondotik,
Oren ebasle hoietatik
Zebilenean
Andere heriotza du
Artxibalek ezagutu
Bere bidean.

Ema galdu bat bezala
Hor zebilen tirahala
Hilerriko bidean
Dena keinu, gona labur,
Bere errape ta ipur
Dia airean, dena airean.

Artxibalek dio "Alde,
Niretzat ditun debalde
Hire hezur zaharrak,
Alde hemendik argalak
Nahiago tinat potolak
Neska ederrak!"

Heriotza hasarretu
Ta eskuetan du hartu
Segarik xorrotxena
Bi puxketan du zatitzen
Golpe bakar batez hiltzen
Gure gizona.

Urduri agertu bait zen
Heriotzak du kantatzen:
Maite haut aspaldian,
Hire bataio egunez
Ezkonduak gaituk zinez
Nahi gabian".

"Nere besotan etzanez,
Bizia dukek ordainez,
Betea zorionez,
Ez duk beldurrik izanen
Otso, zakur ta gizonen
Astokeriez.

Lauda ezak erregea
Hemen hire duk legea,
Pentsatua ez uka,
Eta aldatu nahi baduk
Oihuka dezakeaguk
Gora liga.

(Akabo zoro denbora
Nehor ez dadin aztora
Hire bizkar gainean
Ez duk otoi erraiterik
Ez ta buru makurtzerik
Orai danean.)

Osabak segitu zuen
Emaztea zeren ez zen
Hain beldurgarri
Eta biak hor doatzi
Ez dakit nola hain bizi
Ezkonberri.

3. **Ttiki ttikia** (*Je me suis fais tout petit*)

Ez nuen inoiz txapelik kendu nehoren aurrean
Ta orai berriz noa zorutzen deitzen nauenean
Otso nintzen ta bere eskutik jaten dut geroztik
Zakur gaiztoaren hortz handiak ez ditut jadanik.

Ttiki ttikia bihurtu nintzen
Panpina bat besterik ez zen
Etzanda begiak hesten zituen
Aita-ama erraiten zekien.

Beti izan naiz oso eroskorra, ah! Zer aldaketa
Urtu egin naiz bere ezpainetan izotzen antzera
Ezpain gozoak, ezpain xamurrak kontent dagonean,
Bihurtzen dira mutur luzean, hasarre denean.

Segi behar ditut bere legeak, agindu guziak
Zentzugabeko erokeriak ta jeloskeriak,
Neska xarmant bat behin agertu zen etxeko atarian
Golpe ederrak bildu zituen bere ausardian.

Azti guziek erran didate galduta nagola
Panpina hunen atzaparretan hiltzera noala,
Ustegabeen denak gabilta borraroren bila,
Nere kasua desiratzen dut bera izan dadila.

© Warner Chapell Music

4. **Iturriko ur gardenean** (*Dans l'eau de la claire fontaine*)

Iturriko ur gardenean
Igerika, biluzik zen
Bere jantzia bat-batean
Haizeak eraman zuen.

Urduri keinu egin zautan
Janzteko bila joan nadin
Mahats kirten batzu hostotan
Edo beste zerbait berdin.

Laorrosaren lorearekin
Bular gain bat egin nuen
Baina zuen gorputzarekin
Erbatz bat nahikoa zuen.

Mahatsaren kirtenarekin
Azpiltzun bat nion egin
Ta bera zen ttikiarekin
Aski zen hosto batekin.

Ezpainak eskaini zizkidan
Ustez eskertu nahian
Hartu nituen sukarretan
Ta biluzik zen abian.

Gustatu zitzaion manera
Zeren usu iturrira
Biluzik zetorren urera
Haize eskean zerura, bai zerura!

© Universal Music Publishing

5. **Belar txarra** (*La mauvaise herbe*)

Askatasuna ospatzean
Denak ziren hilotzean
Nik nuen desohorea
Bizirik nintzen ordea.

Belar txarretik naiz
Lagunak, lagunak
Ez naute ausnartzen
Ez ta lore sortetan jartzen
Denak hil zituzten
Lagunak, lagunak
Ni bizirik nintzen
Ez da bide horrela da
La, la, la...

**Baina zergatikan ote
Bizitzen uzten ez naute.**

Denen neskak bihotz onez
Neri eskaintzen daut zinez
Larru puska hoberena
Besteek hunki ez dutena.

Belar txarretik naiz
Lagunak, lagunak
Ez naute ausnartzen
Ez ta lore sortetan jartzen
Besteer saltzen da
Lagunak, lagunak
Neri da eskaintzen
Ez da bide horrela da.
La, la, la...

**Baina zergatikan ote
Maitatzen uzten ez naute.**

Gizonak ardi gisara
Artaldean bizi dira
Bakarti naiz ta hortako
Bide horri diot uko.

Belar txarretik naiz
Lagunak, lagunak
Ez naute ausnartzen
Ez ta lore sortetan jartzen
Larre lorea naiz
Lagunak, lagunak
ez baratzekoa
Ez da bide, horrela da
La, la, la...

**Baina zergatikan ote
Bizitzen uzten ez naute.**

© Warner Chapell Music

6. **Famaren adarrak** *(Les trompettes de la renommée)*

Herriko plazatik bizi nintzen aparte
Lasai begirale, sutsu ta herabe
Famaren ordaina pagatu ez nahian
Nere kafi goxoan bizi naiz lorian
Kontseilu oneko jendeek didate erran
Herriari frogak behar dituk eman
Oroitzapenen putzuan ez erortzeko
Nire sekretuak kondatu beharko.

Famaren adar lizunak Ez zarete ez ozenak.

Lotsa beraren kontra joan banintazke
Propagandaren beharren zama bete
Erran norekin ta zer posizioan
Murgiltzen naizen fornikazioetan
Izenak emanez, zenbat andre-emazte
Agertuko ziren puta eta beste
Ta lagunek nola behatuko naute
Zenbat tiro ote botako didate.

Erakustekoan, gorputza ezkorra dut
Sume eritasun senda ezina baitut
Hainbat emaztek soilik eta medikuak
Ikusi dituzte nere panpalinak
Eskandalu saila iratzartzetakoan
Txistua jo behar ote potroekilan
Hauek erakutsi fantasiarekin
Better bat bezala sakramenduekin.

Emazte ospetsu batek uzten nau usu
Berari egiten pereka ta musu
Baina uste gabez bere mihisetan
Parasita batzu utzi dizkit lotan
Arrabots edo reklamaren goratzean
Eskubiderik ote dut hau aipatzean
Andre hunen izena zikindu erranez
Markesak kutsatu nau zorriak emanez.

Armonian bizi naiz esker zeruari
Aita Xantirekin, txapeletik kantari
Ni energumena, hau katekumena
Kaka diot berak amen erantzuna
Biek ados ote dezakegu publikia
Atxeman nuela sehiarekin musuka
Kantuz ari zela, sua begietan
Sehia zorriak bilatzen iletan.

Norekin demontre behar naiz oheratu
Kalakari guziak ditezten mintzatu
Behar ote neska izar hoietatik
Batek gitarra kendu nere besotatik
Jendea pizteko eta zorakeria
Nork utziko nau bere herrikoi uzkia
Nork utziko nau alpinismoa egiten
Bere ipurdiaren gainera igaiten.

Adar hoiek hobe jo ahal dezakete
Marikoi bezala ager banintazke
Urrizaren gisa mugitzen banintza
Eta hartzen banu gazelaren antza
Baina dakidanez ez zaie gustokoa
Maitasunean aldatzea jokoa
Beren ospeari deus ez du ekartzen
Pederasta krimena ez zaie gustatzen.

Errezeta hauen itzulia eginik,
Egunkarietan dakarte fama onik,
Nahiago dut itzuli, nik nere erara
Tripa loturik kantu batzu kantatzera
Jendeak nahi badu sortzen ditut segidan
Ta nahi ez badu sartzen nere gitarran
Famaren ordaina pagatu ez nahian
Nere kafi goxoan bizi naiz lorian.

7. **Loretxo bat** *(Une jolie fleur)*

Sekulan ez da izan lurrean
Ni bezelako maitale itsurik
Baina sua nuen begietan
Bere bular ederra ikusirik.

Loretxo bat listafin larrutan
Listafin bat lorez jantzia
Lotzen zaitu bihotz puntatikan
Ta zaramatza biluzia.

Zerutik milaka beita zauzkan
Sutan jartzen dutenak hunkitzean
Harenbeste nun itsuturikan
Ahotik ezin kenduz bait nabiltzan.

Ez zuen bururik ta gogoia
Ez zen bihia baino handiago
Baina maitasunean ezin da
Neska bati galdetu gehiago.

Egun batean aldegin zuen
Bihotza uzten zidala hilezkor
Donibane belarrak ez ziren
Peste hunen kontra izan sendakor.

Gorroto nion ta une huntan
Herrarikan gabe diot barkatzen
Nere bihotza jarri du sutan
Ez du gehiago nehorri zerbitzen.

© Warner Chapell Music

8. Pasatzen direnak *(Les passantes)*

Olerki hau nahi dut eskaini
Maite ditugun emazteeri
Une iheskorretan
Doi bat ezagutzen direneeri
Beste bizi bat duteneri
Eta pasatzen direnak.

Golpez direnak agertzen
Une batean leihoratzen
Ta desagertzen direnak
Beren itxura lerdena
Hain da iheskor ta ozena
Lilluratzten gaitu denak.

Bidaiako lagunari
Begi goxo izardun hari
Bidea etentzen duena
Laster ulertzen duguna
Baina joaten uzten duzuna
Eskurik laztandu gabe.

Lotuak diren guzieri
Oren latzak dituzteneri
Gizaki etsai batekin
Uzten dizute zoramen
Tristura bai eta etsipen
Geroak ez du zer egin.

Irudi maite zaluak
Itxaropen izpi galduak
Gogotik kenduak bihar
Zoriona etorri eta
Oroimenak nahi ditu bota
Suntsituz bidean zehar.

Nekea dakarten gauetan
Bakardadea bete nahian
Oroitzapenen fantasmetaz
Espain haietaz negarrez
Pasa diren emazte guziez
Ezin atxiki haietaz.

9. **Gaizo Margot** (*Brave Margot*)

Margoton artzaintsa gazteak
Gatuxo bat du aurkitzen
Ez zuen amarik tristeak
Eta du biltzen
Bere kortzeta idekirik
Bular gainean du jartzen
Gaixoak beste aterperik
Ez du bilatzen
Gatua, ama zelakoan,
Milikatzen hasten zaio,
Margok uzten du harrapoan
Gaizo Margot
Justu' bat zagona begira,
Irudia ikustean,
Kontatzera doa herrira
Eta segidan,

Margok erantzten bere jantziak

Ase nahiz bere gatua,
Herriko, herriko gizon guziak
Hor zirela, la, la, la, la...
Hor zirela, la, la, la, la...
ta Margok uste zuen, abilak,
Bere gatuarentzat zela
Herriko, herriko gizon guziak
Hor zirela, la, la, la, la...
Hor zirela, la, la, la, la...

Errientak hori ikusteko,
Hauzapez eta ikazkinak,
Denek uzten zituzten geroko
Beren lanak,

Beti presaka den pietunak,
Ez zuen kartarik banatzen,
Sekula nehork ez zituenak
Irakurtzen.

Ikusteko, Jaungoikoa barka,
Beheterrek meza artean
Uzten dute apeza bakarka aldearean,
Jendarmeak, jendarmeak ere
Berez hain azitia direnak,
Gelditzen dira begirale,
Urde zikinak.

Baina herriko emazteak,
Senar eta galantik gabe
Herraren minez beteak,
Kexu dirade
Egun batez hasarre betez,
dute deliberatua,
Hiltzen dute makila golpez
Gaixo gatua.
Kontsolatzeko gure artzaintsak
Senar gazte bat du hartu
Ta beretzat, dituen xarmak
Gordetzen ditu,
Denborak berea du bete,
Bipildu du oroimena,
Bakarrik agureek dute
Kondatzen dena.

© Warner Chapell Music

10. **Plazer emeen eresia**

(La complainte des filles de joie)

Burgesek deitzen dituzte
Plazer eme eta beste
Bizia ez dute eztia
Egia, egia
Bizia ez dute eztia.

Nahiz ta antzar hankak izan
Karrikan nola dabiltzan
Oinentzat da nekagarria
Egia, egia
Oinentzat da nekagarria.

Zangoak oinazez bete
Eper begi eta beste
Oinetakoa higatia
Egia, egia
Oinetakoa higatia.

Kliente batzu zitalak
Kobarde eta ustelak
Baina laztandu behar dira
Egia, egia
Baina laztandu behar dira.

Zurubia behar egin
Plazerrera igan dadin
Ez da errexia alegia
Egia, egia
Ez da errexia alegia.

Begi txarrez ikusiak
Ta zakurren erasiak
Ihesaren amildegia
Egia, egia
Ihesaren amildegia.

Hogei aldiz egunean
Ezkontzen amodioan
Hoiendako ez da ezteia
Egia, egia
Hoiendako ez da ezteia.

Pecore ta Minusen seme
Ez trufatu huntaz ume
Delakoan zaharregia
Egia, egia
Delakoan zaharregia.

Gutitatik haiz libratu
Ama ez zaik suertatu
Iraitzen dukan emaztia
Egia, egia
Iraitzen dukan emaztia.

© Universal Music Publishing

11. **Gaixo Mattin** (*Pauvre Martin*)

Kantu ezti bat ahoan eta
Bizkar gainean haitzurra
Arima kuraiaz beterik
Landara doa lanera.

Gaixo Mattin, gaixo gizona
Lur, denbora zilatuz doa.

Bere ogia irabazteko
Goizetik aratseraino
Lur idorra landu behar du
Denetan ta denendako.

Jelosi edo tzarkeria
Izpirikan ez agertuz
Bertzeen lurak iraultzen ditu
Haitzurkatuz, haitzurkatuz.

Heriotzak dei egin dio
Azken lurra itzulita
Bere hobia moldatu du
Gordezka eta lasterka.

Bere hobia eginikan
Gordezka eta lasterka
Hor etzan da isil isilik
Nehor ez zedin belaunika.

Gaixo Mattin, gaixo gizona
Lur, denboran lo sartu da...

12. Hamarretatik zortzitan

(*Quatre-vingt quinze pour cent*)

Emazteak dena du bere baitan
Gogo pizteko maitasun jokotan,
Emaztea gutan sortzen duenaugarra,
Lehen lehenik da sentikorra.
Eskuz esku ibilaldi luzeak,
Kantuak, hitznoak eta loreak,
Bere gatik egin hainbat astokeri, krima,
Maite' tu baina,

Hamarretatik zortzitan

Emazte' aspertzen da txortan

Isiltzen ala aitortzen,

Uzkie ez zaio usu alegeratzen

Bestela pentsu dutenak

Dira adardunak denak

Maitasun orenian

Ez dago beti lorian,

Bihotzik ez badago

Gorputza geldirik dago.

Baina gizon bat maite duelarik
Bere laztanez da lilluraturik
Beti dago baikor eta emozionatua
Aspertzen dela ez ohartua,
Aldiz behar handien menpe bada,
Ninfomani kronikoz kutsatua
Berak maitalei' tu pasarazten gorriak
Une larriak.

"Oh, berriz, ona duk eta segi'zak!"
Ustez pozez erraiten' tuen hitzak,
Faltsuak dira ta aingeru erranen gisa,
Gehienetan gezur hutsa,
Ilusionatzen dute partaidea
Pentsaraziz dela ezin hobea
Gaingan duen oilar zozo eta bipila,
Harro dadila.

Entzuten ditut hor mihi zaluak,
Cytherren' gazteluen egileak,
"Ez haizelako trebea, baldar haizelako,
Beti odol hotza dik gordeko!"
Agian! Baina asper bazarete,
Oilar hoién kukurutaz hainbeste,
Emazteak, hauen bizkar gozatzuz plazerra,
Kanta batera!

© Universal Music Publishing

13. **Testamentua** (*Le testament*)

Segika daukadan jainko on
Horrek azken egunean
"Hoa gora ea han nagon!"
Erran diezadanean
Sahats arbola bezain hitsa,
Utzi beharko dut dena,
Zutik ote dago haritza,
Nere zerraldoarena?

Nahiz hilerrira ez hutsegin,
Ez naiz otzanduko errez,
Ezin delako biper egin,
Arrastaka, derrigorrez,
Ibilaldi bitxia da hau
Ni ez naiz egongo lotsak
Lurremaileak hartzen banau
Beste munduko zorotzat.

Bilaka aintzin arima koskor
Urano ta Plutonekin
Berriz egon nahi dut jeloskor
Berriz jolasari ekin
Beste behin jan amodioa
Berriz irten kiskalia
Desostatuz krisantemoa
Nire hileta lilia.

Izango ahal da alarguna
Samin handi baten jabe
Ager dezadan maitasuna
Tipula beharrik gabe
Nire jantzirik ederrenez
Ateratzeko etekin
Esposa bedi bigarrenez
Nire mailako batekin.

Nire andrea har dezala
Edan, erre ta kunplitu
Baina otoi ez dezaidala
Nere gatu hunkitu
Sekulan mamuzale bitxi
Ez naiz izan, zer arraio,
Baina jotzen badit pitxitxi
Ni mamutuko natzaio.

Hemen dago hosto zimela
Testamentua utzita
Atean jarri dut txartela
"Zendu zelako itxita!"
Adio agineko minak
Gorrotoa bukatu da,
Aldegin du nere arimak
oroitzapenen zilora!

© Warner Chapell Music

14. **Lehenik adiskideak** (*Les copains d'abord*)

"Meduse"ko almadia¹
Ez zen utzi hau egia
Merezi du portuetan
Hau aipatzeak
Ahateen putzuan zen
Lasai ibilki ta deitzen
Lehenik adiskideak
Adiskideak.

*Hor fluctuat nec mergitur*²
Ez ziren ez literatur
Entzun zorte egileak
Bai egileak
Bere patroï ta mutilak
Ez ziren faltso, ustelak
Baina zinezko lagunak
Adiskideak.

Ez ziren paregabeak,
Pollux, Castorren pareak,
Sodom, Gomorrhen jendeak
Haien kideak
Ez ziren hauta lagunak
Montaigne, La Boetiri zinak
Sabelak bete, beteak
Adiskideak.

Ez ziren aingeru ere
Ebanjeliorik gabe
Elkartasun maitaleak
Bai maitaleak
Haien litani bakarra
Xan, Pol bai eta Pierra
Beren kredoa, lehenik
Adiskideak.

(Ekaitza heltzen zenean
Adiskidetasunean
Ipar orratzaz beteak
Denak beteak
Ezin bestean izanik
Otoi lagundu erranik
Semaforo ziruditen
Adiskideak.)

Lagun onen bilkuretan
Ez zen hutsik lerroetan
Batek tokiak hustean
Heriotzean
Bere ziloa uretan,
Ez zen betetzen urteetan
Ehun urte pasa gero,
Bizi zen bero.

Badut untzirik harturik
Baina ez azkarragorik
Zaraman zuzenbideak,
Zuzenbideak
Ahateen putzuan zen
Lasai ibilki ta deitzen
Lehenik adiskideak,
Adiskideak.

© Universal Music Publishing

() abestu gabea

¹Greziar ipuinetan, ezin urperatu zena

²Flotatzen dena eta urperatzen ez dena, hau da Parise hiriaren ikur hitza.

